

MALJA

“Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä *malja* – – . Ja kun hän oli suuressa tuskassa, rukoi hän yhä hartaammin. Ja hänen hikensä oli niinkuin veripisarat, jotka putosivat maahan” (Luuk. 22:41–42,44).

Mikä oli tuo Kristuksen malja? Tämän salaisuuden perimmäinen totuus on meiltä kätöksessä. Kun yritämme seurata Kristusta täyttämällä Hänen käskynsä, joudumme väistämättä ja jatkuvasti juomaan eräänlaisen maljan, mutta sitä, mitä Kristus ajatteli ja koki äärimmäisen tuskansa hetkellä, emme täydellisesti käsitä. Kuitenkin jotain samankaltaista tapahtuu väistämättä meillekin, niin kuin Hän itse sanoi: “Sen maljan, jonka minä juon, te tosin juotte”. Kristuksen malja on salattu, mutta myös meidän maljamme on kätkeyty muilta.

– – Mutta miksi *siunattu surkuteltavuus* on niin selittämätöntä niille, jotka eivät seuraa Kristusta? Siksi, että Kristuksen Hengen reaktiot kaikkeen ympärillämme tapahtuvaan ovat syvästi erilaiset, usein aivan päinvastaiset, kuin tämän maailman lasten. Tässä on esimerkki: kun Juudas lähti Jerusalemissa olevasta yläsalista kavaltaakseen Herran, Herra avasi suunsa ja sanoi: “Nyt ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä” (Joh. 13:31). Näemme koko Evankeliumista, että Kristus eli sellaisella olemisen tasolla, jolla tapahtumat tulkitaan toisenlaisen prisman läpi. Sen, joka haluaa tuntea tuon salaisuuden edes osittain, on otettava harteilleen ristinsä ja antauduttava kokonaan taivaallisen Isän tahtoon. Muuta tietä ei ole. Konflikti Kristuksen ja tämän maailman välillä ei ole päättynyt.

Arkkimandriitta Sofroni Saharov: “Rukouksesta” (s. 35–36)